

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Mindszent, Vasút-utca.

Ide intézendők a lap szellemi részét illető mindenemű közlemények, hirdetési és előfizetési díjak.

Egyes szám ára 20 fillér.

ALFÖLDI HIRLAP

FÜGGETLEN POLITIKAI HETILAP

Előfizetési árak:

1 évre	---	---	K 8
1/2 évre	---	---	K 4
1/4 évre	---	---	K 2

Hirdetések jutányos áron számíttatnak.

Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik minden héten egyszer: vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Diamant Manó.**

Khuen és a vármegyék.

Kilenc hónapos vajudas után habár szörnyszülöttként is megszületett a válság megoldása. Ez szülte: *Khuent*

A nemzet igaz vezérei *Kossuth*, *Justh* és *Andrássy* mindent elkövettek, hogy a nemzet és királya között fölmerült ellentéteket elsimítsák. Kossuth Ferenc, a nagy Kossuth Lajos fia, az igaz függetlenségi eszmék törhetetlen bajnoka elment az engedékenység legvégső határáig. Kockára tette népszerűségét, azért hogy megmuttassa a királynak, hogy nem lehet az ország népe között, hanem a Bécsben székelő udvari kamarillában vannak az országban duló bajok kufforrásai.

Mi lett a válasz az engedékenységre?

Kineveztek egy kormányt, melynek az egész országban csak a kiürült zsebű hivatalra leső dzsentrí és mágnás urak közt vannak támogatói.

De az országgyűlés is válaszolt!

Megmutatta az országgyűlés mindkét háza hogy a nemzet él!

Csufosan kellett a bemutatkozó új kormánynak az országházból kitakarodni. A kormány szakítva az eddig használt parlamenti szokásokkal, se le nem mondott, se pedig föl nem oszlatta az országházat, hanem elnapolta királyi kéziratával márciusig.

Ezen *alkotmányos* tette után, pedig Bécsbe szaladt és beadta a lemondását. Persze, de hisz az természetes is, hogy azt nem fogadták el. Hát hogyan is bocsájtának el a bécsi kamarilla mindenre kész hű szolgáját.

De hát mire kellett ez az idő *Khuennek*?

Ez az új darabont azt remélte, hogy majd pénzzel, hivatalok osztogatásával sikerül neki a vármegyékben talajt szerezni. A régi főispánok egy részének fölmentését e héten hozta a hivatalos lap. Majd neveznek ki helyükbe olyan

embereket, kik ezen szép hivatallért mindenre képesek. Képesek megtagadva hazájokat szolgálatába szegődni a bécsi kamarillának. Fognak akadni ilyenek is. Hiszen mire nem vállalkoznának Magyarországon pénzért.

De a nemzet zöme, akik még nem felejtették el az aradi határban állott bitókat, akiknek fülébe cseng még a pesti új épületben eldördölt puskák durranása, azok tudják, hogy mit várhatnak Ausztriától.

Pestmegye már válaszolt. Kijelentette, hogy nem támogatja az új kormányt, mert az országgyűlésnek exlexben való elnapolását törvénytelennek tarja. Fognak válaszolni a többi törvényhatóságok is. Nagyon csalódik *Khuen*, ha azt hiszi, hogy az általa kinevezett főispánok a vármegyékben pénzzel és csendőrszuronnal mindent kivívhatnak.

A Hauburgok négyszázados uralma alatt, midőn minden eszközzel arra törekednek, hogy Magyarországot Ausztriába beleolvasszák. A vármegyék erős törhetetlen alkotmány szeretetén minden nemzetrontó igyekezet hajótörést szenvedett. Akkor reméljük, de nem is reméljük, hanem hiszünk, sőt tudjuk, hogy a vármegyék híven köteleességükhöz, most is vissza fogják verni ezen nemzet ellen irányuló támadást.

És ha a nagyrészt gazdag hitbizományok által beerőszakolt vármegyei tisztviselők, egyes vármegyékben — az uradalmaktól függő virilista bérlő vármegyei képviselők által — keresztül erőszakolják, hogy bizalmat szavazzanak az új kormánynak, habár azt hisszük, hogy ilyen kevés akad, akkor válaszolni fog a nemzet! Erejének öntudatára fog ébredni a nép. És elsöpri az egész csőcselék hadat. Elsöpri úgy, hogy nyoma sem marad ennek az egész mindenre kész császári szolgáknak. És ne reméljük, hogy nekik is meg fog kegyelmezni a nemzet, mint ahogy megkegyelmezett Fehérváriéknak. Hanem megfogja büntetni úgy, hogy nem fog többé merni

senki arra vállalkozni, hogy a *•névtelen bünt•* elkövesse.

Megunta a magyar nemzet már azt, hogy ne legyen egyéb mint eszköz Ausztria kezében. Legyen már vége a komédiának. A függöny legördült. Következzék a való. Törüljék már le azt a festéket az arcukról. Lássuk már, hogy mit akarnak. Ha nincs más céljuk, mint Magyarországot eltörölni az élő országok sorából, akkor jöjjön a leszámolás. Ha el kell pusztulni egy nemzetnek fiai hazafiatlansága miatt, akkor azok, akiknek szívében él még a hazaszeretetnek, csak egy parányi szikrája is, azok elfognak követni mindent, hogy úgy pusztuljon el a nemzet, ha pusztulnia kell, ahogy a szabadsághősök utódaihoz illik, dicsőn, harcban, ha vértengerben is.

De nem fog elpusztulni az a nemzet, amelyik fiainak szívében él még a hazaszeretet. Mert ez a nemzet diadalt fog aratni ellenségei felett, ha annak kivívása tizezrek életébe kerül is.

De elvárjuk a vármegyék állásfoglalásától azt, hogy erre nem lesz szükség, mert ha a vármegyék békés uton visszafogják verni a nemzet ellen intézett támadást, akkor az egész nemzet egy tömör táborra egyesülve békés uton is vissza fogja verni a nemzet ellen intézett támadást.

A kisbirtokosok helyzete.

VIII.

(Mezőgazdasági cselédek.)

A kisbirtokosokból lett kocsis emberek — előbbi cikkünkben vázolt okok miatt — nem soká tarthatják fenn magukat. Más foglalkozás után kell látniok, hogy maga és családja tovább tengethesse életét.

A föld iránti rajongó szeretet még mindig nem halt ki szívéből. A mezőgazdasággal akar ismét foglalkozni és mivel most már neki saját földje nincs: emegy gazdasági cselédnek. Uradalmak és nagyobb birtokosok szívesen alkalmazzák őket, mert *értenek* a gazdasági munkálatokhoz, a jószágokat szeretik.

Habár a gazdasági cselédek hely-

zete rosszabb is, mint a kisbirtokosé, aki nyomorteljes küzdelme mellett még is szabad polgár — addig ezen utódja már cseléd, csak szolga — sajnos — nagyon sokszor és sok helyütt rab-szolga! Sokkal jobb azonban a helyzete még is, mint a napszámosé, avagy a kisbirtokosénál. Ha kisbér mellett, terhes munkával, sok dologgal, bárha szükölködve él is, nem éheznek. Kenyere van, télen szobája nem hideg. Rosszabb azonban a helyzete az előbb említett két osztályénál is abban, hogy míg a napszámos napfelkeltétől — napnyugtáig köteles dolgozni — a cseléd munkája nincs időhöz kötve.

Nem egyenlő a cselédek teendői és felelősségeik, természetes, hogy a fizetésük sem egyenlő. Mint esztendő cseléd, kap annyi gabona konvenciót, hogy abból át tengeti az évet és annyi pénzbért, hogy abból valamiképp kiteljen az évi ruházat ára.

Ez a bér sok ahhoz, hogy a béres és családja éhen pusztulhasson el, kevés azonban ahhoz, hogy abból nyomorgás nélkül megélhessenek, egy egész éven át tartó fáradságos munkájuk után.

A gazdasági cselédek munkaideje nincs szabályozva. Dolgoznia kell éjjel és nappal. Vasárnap és ünnepnapokon is. Felesége és gyermekei még az munkáján túl még robott munkára is vannak kötelezve. Az asszony köteles az urasághoz, vagy annak gazdatisztjéhez — »bejárni« — házi dolgokat végezni, mosni, vagy meszelnin ingyen, fizetés nélkül.

Azt a kisbért is igen sok helyütt csak levonásokkal kapják meg. Eltört a szekerkerék, vagy a rud, vagy egyéb más gazdasági eszköz. A bűn minősítése minél előbb meg van állapítva: gondatlanságból eredő — — kárttevés! Az is élet: fizeti a kárt. Kárt tehet és tesz is a reá bízott jószág, azt is

a cseléd fizeti meg. Ha kötelen tartott kis malackája valahogy elszabadul és a tilosba megy, ha bár kárt nem tett is, megbüntetik 2—3 frttal. Kár esetén többszörösen. Ha a cseléd berukkol rövid idejű hadgyakorlatra, fizeti az elmulasztott időt nem a bérének arányában, hanem az azon időben fizetni szokott napi bérek szerint. Ilyen és ehhez hasonló anyagi elbánáshoz járul még az, hogy igen sűrűn kijut neki a dorgálás, szidás, de sőt még az ütlegekből is.

Ha a cseléd végre belátja azt, hogy egész évek szenvedése reá és családjára mostani helyén csak nyomort eredményez, ott megélni nem bír és helyét esetleg időközben is ott hagyni akarja, akkor: ott a cseléd-törvény! A csendörök néhány ütlegeknek természetben való kiszolgálása után szegényszemre visszakísérik. Neki tünni kell mindent és szenvedni mindaddig, míg szegődségének ideje le nem jár, de ha a gazda időközben elcsapja és ő menni nem akar, kihordatja cók-mókjával és családjával együtt az országútra. Igaz, hogy ez törvényellenes és a törvények sok más esetben is megvédeni akarja a cselédeket, de sajnos a gyakorlatban igen sokszor csakis a gazda jogait védő szakaszok alkalmaztatnak, míg a másik része igen sokszor figyelembe nem vétetnek.

A viszony és állapotok — a gazda és a cseléd között a legtöbb helyen így, vagy legalább is ezekhez hasonlóan állanak. E szegény emberek egyedüli vagyona: *remény*. Ez biztatja őket és a természeti ösztön szerint igyekeznek a jobbat elérni. Megy, vándorol egyik gazdától a másikig és mikor végre egy hosszú nyomoruságos élet után megöregedve munkaképtelenné válik és már nem kell sehol, lesz belőle koldus, vagy a községek terheit szaporító kórházi lakos.

Ilyen jövőnek képe lebeg a szegény cseléd szeme előtt és ha nem is jogosan, de ösztönszerűleg gyűlöli gazdáját. Nem szocialista még, de a jövőre nézve igen kitűnő anyagot fognak szolgáltatni. A puszták békés csendjéig nem hatottak még el az ilyen eszméket hirdető agitátorok, de kitagadja azt, hogy az ilyen viszonyok mellett a cselédek nagytömege ma már olyan mint a lőporos hordó — az eszmék egy-egy szikrája robbanást képez okozni.

Tagadhatatlan, hogy újabb időkben igyekeztek valamiképp ezen bajokon segíteni, de soha sem hatoltak a bajnak gyökeréig és így néha ott is, hol segíteni óhajtottak, csak súlyosbították a helyzetet.

A magyar nemzetnek érdeke és kötelessége is, hogy minden fiával együtt érezzen és így segíteni kell minél előbb és pedig gyökeresen a mezőgazdasági cselédek sorsán is.

A Károlyi grófok és Csanytelek községe.

Az eset, melyről most írok, már régebben ismeretes előttem és mindenkor, midőn ezen való tényekre gondoltam, fájdalommal emlékeztem vissza arra, hogy a dicső küzdelmekre, hősi önfeláldozásokra, halálmegvetésre, a mi mind oly szépen le van írva a „Szabadságharc”-nak sokak által leírt igaz és páratlan történeteiben.

A századok óta jobbágyságban görnyedő magyar nép a szabadszello első fuvalatára elfelejtett minden bántalmat és szenvedést és kiállt győzni és meghalni, egy oly hazáért, melynek ő mindig csak mostoha fia volt.

gazdagon adjon a termés. A hullámos, dagadó sárga tenger, a lehajló, sűrű, nehéz kalászfek meg is hozták a magot. Termett élet bőségesen. Az uri majorságban zugó cséplő szinte ontja az acélos magot. Szükség is volt a jó termésre.

A tavaszi lóversenyek, a kaszinói bacaretasztal, az idej képviselőválasztás, a sárgahaju chanzonette, — megannyi finom uri kedvtelések, — alaposan kiürítették az uradalmi kincstárt s a derék urasági főszámvévő kénytelen volt még lábon eladni a dusnak ígérkező termést, csak hogy a megrokkant gerincű és hígult agyvelejű majorescő a szeparékban vívott pezsgős-tusák fáradaimait, illendőkép kiheverhesse a keleti tenger hűs habjaiban.

És ez a jól dresszírozott, keményöklű, acélizmu nép, bárgyu nemtörődomséggel izzadja át az erejét az acélos magokban s bár a földet is ő szántja, a magot is ő veti, a kalászt is ő ápolja, a rendet is ő vágja le, azért a termést még sem ő aratja...

... És legfejebb csak éhes, kenyéret követelő kölykei körében, a suhantott leves és vöröshagyma pusztítása közben jut egyiknek-másiknak az eszébe, hogy teringet-tét, hiszen az ő kezébe volt a kasza!

... Pipacsvirágos, kankalinos kalásztáblák között tör keresztül a vonat; a töltés oldalában mezitlábos, naptól égetett arcu

gyerkőcök viháncolnak s nyelvöket öltögetik a robogó vonat után. A töltés mentén futó gondozott kavicsos uton, finom, uri hintó kördül. Borotvált képű, cilindres, keztyűs inas hajtja. Párnázott ülésen a sok ezer holdnyi uradalom hatalmas tisztartója feszeleg. Fehér, törékeny, leheletfinom uri hölgy a jobbán. Szines kínai selyemből való, habkőnyű, csipke volánoktól gazdag százredőjű köntöse; lábain selyemcsokros biszu-cipő, kezében virágos, grációzus ernyő, hogy puderes arcát valamiképp fel ne égese a tolakodó, szemérmetlen juliusi nap...

A viháncoló, pajkos, mezitlábos gyereksereg irigykedve bámul utánuk, majd a leggonoszabb, a legbátrabb, a legrongyosabb és legbarnább felragad egy kavicsot és a hintó után röpíti.

És a vérszemet kapott gyerekek mindegyike, valami öntudatlan, ösztönszerű gyűlölet által megkapatva, röpít egy-két kavicsot a büszkén, hivalkodva gördülő hintó után, melyet borotvált képű, cilindres inas hajt s amelynek párnáin hatalmas, finom, előkelő uri népség szórakozik...

Pipacsvirágos, kankalinos kalásztáblák között ezenközben prüszkölve, fujva cammog a vicinális s látván a rongyos, barna, bátor parasztiukat, bizony-bizony keveseknek jutott az eszébe, hogy egyszer majd ezeknek a kezébe fog villogni a kasza-

TÁRCA.

Hangulatok a vicinálison.

Írta: Dr. Gondos József.

I.

Pipacsvirágos kankalintól, kakukfűtől tarka, rengő, hullámzó kalásztáblák között, prüszkölve, fujva cammogott a vicinális.

Amíg a büszke, hatalmas, sok ezer holdnyi uradalmi földek borozdáin szánt keresztül a vonat, s amíg a ringó, hullámos rendek mögül kivillanó tanyaházak verejtéket izzadó munkásnépét figyelni az ember, önkéntelenül is eszébe jut a földi egyenlőség frivol elmélete. A földesur és a kétkari munkás, a szeparék pezsgőgőze és a zselérlakások füledt, egészségtelen athmosférája, kifestett dámák dévaj bachanálja és csenevész, beteg paraszt fiókák értelmetlen gügyögése, selyemmel bélelt, illatot lehelő úri fészkek hivogató melegsége s düledező munkásházak üres sivársága, ezer meg ezer holdak tropikus aratása s a célszerű, szegény paraszti nép pár köből télire valója...

Az aranyásárga kalásztengerben rendre dől a rend, verejtékes, napbarnított aratók élesre fent kaszája nyomán.

Felszántották, bevetették a földet; ösztől nyárutóig a testi erejük javarészét dolgozták bele a földbe, hogy jól megérjen,

Nem egyszer, sokszor megkísérlette a becsi kamarilla a pórnépet volt urai ellen kijátszani, fellázítani.

Kárba veszett ezen igyekezet!

A magyarság jövő boldogulását varta es remelte a szabadságharcától és ezért egy sorban küzdött és halt azokkal, akiknek a haza szabadsága mellett volt még más is, mit védeniök kellett, az óriási nagyterjedelmű birtokaik.

A volt csanyiak a mai Csanytelek község lakosai is, a Károlyi grófok volt jobbágyai, akik egyesített kaszaikkal rohantak — gyakorlatlanul — a reguláris betanult, löfegyverekkel ellátott osztrák katonaság ellen. Tudom, mert velük egy sorban harcolt öreg apám és apám — tudom, hogy becsületesen megállották helyüket és nem egy ütközetben maradtak mint győzők a csatatéren. Sokan meghaltak és később sokan szenvedtek a börtönben az igaz ügyért.

Jött az abszolutizmus és később a kiegyezés korszaka, de a csanyiak tovább is megmaradtak a Károlyi grófok jobbágyai abban az értelemben, hogy a föld amelyen laktak, amelyért meghaltak és börtönt szenvedtek, nem lett az ő tulajdonuk. A jó csanyiak úgy gondolkoztak, hogy amit nem lehetett vérrel, étellel és hazafiúi önfeláldozással elérni, majd elérni pénzzel.

Hát ez annyiban sikerült is nekik, hogy — ha jól emlékszem — 1872-ben — megvették, az akkori idők földárait tekintve, jól drágán az általuk már századok óta lakott és munkált területet Károlyi Sándor gróftól. A vételárat nem bírván egyszerre kifizetni, a hátralékos összeg után nem csak hogy elég nagy kamatokat biztosított

magának az eladó gróf, de a megvett földből 38 holdat visszatartott azon cimen, hogy miután ott neki egy tisztviselőt kell tartani, aki az esedékes váltásági pénzeket beinkasszálja, ez a föld ennek a tisztnek a javadalmazására fog szolgálni mindaddig, míg a váltásági tartozás teljesen kifizetve nem lesz.

Nagy ár, nagy kamat és 38 hold föld reáadásul képezte a vevők terhét.

Hosszu évekig viselték a legnagyobb türelemmel vevők az óriási terheket, addig míg tudomásukra jött az, hogy ezen adósságukat olcsóbb kamat mellett convertálhatják, a grótot kifizetik és vissza jön a jogos tulajdonukba az a 38 hold föld is. Megindultak tehát a község elei ezen kölcsön ügyben, de azt düllore nem hozhatták. A grófi uradalom féltvén a busás kamat hasznokat, tárgyalást kezdett az adósokkal. Fogadta őket maga a gróf ur is és a következő kedves és jóakaratu ajánlattal állott elő: „Ne keressetek ti semmiféle bankot, leszek én bank. Ugy veszem, mintha ti engem mint volt földtulajdonost kifizettetek volna. — Képzeljétek, hogy ti nem Károlyi Sándor grófnak, hanem egy banknak tartoznátok.“ A jó csanyiak teljes bizalommal belementek a felajánlott üzletbe és gróf Károlyi Sándorral, mint „bankkal“ megkötötték az üzletet.

Természetszerűleg megszabadultak gróf Károlyitól és nem annak, hanem a grófi banknak lettek adósai. Kellett volna, hogy az ő tulajdonukat képező 38 hold föld is visszaszáljon rájuk. Azonban ez nem történt meg, de sőt megtörtént az, hogy a járandóságból ezen

föld után járó osztályrészt a grófi uradalom eladta.

Megtörtént még más is és pedig az, hogy egy elsőrangú budapesti bankszakértő elsőrangú hivatalnokának kir. közjegyző által hitelesített számítása szerint Csanytelek község birtokosai már körülbelül, — úgy 30 év óta — évenként valami 4200 koronával többet fizetnek mint kellene, a grófi banknak.

Csanytelek község birtokosai végre is megsokalták a grófi bank *humánus* eljárását és úgy a 38 hold föld és járulékanak, valamint az eddig felülfizetett sok ezer koronának visszaszerzése és a grófi banktól való teljes megszabadulása érdekében mozgalmat indítottak.

Kivánjuk, hogy fáradozásukat a kellő siker koronázza.

„Egy kerület nem dönt!“

Azok az emberek, kik eddig a legnagyobb hanggal kiáltották bele a világba, a »Szabadság, Egyenlőség, Testvériség« jelszavát, ezek az emberek manapság a régi irányban haladni már nem mernek. Egy új tételt állítottak fel, hogy azzal leplezhessék átért voltukat.

»Egy kerület nem dönt! Egy fecske nem csinál tavaszt!«

Ez az új jelszó! Ezt úgy kell érteni, hogy nem baj az, ha ők már nem is 48-asok. Nem baj az, ha a szegvári kerület Khuendrabantot, vagy még ha Bach, vagy Haynaut választja is meg. Ők igaz 48-asok ugyan, de válasszon 48-as képviselőt más kerület.

Nem kísértjük meg a lehetetlent, nem akarjuk mi őket az alá a zászló

penge... És amilyen bolondul alakul, kavarodik és bonyolul ennek a világnak a sorsa, rendje, még megcsúsz, hogy ezek a gonosz, bátor, rongyos fickók, alkalom adtán nem a sárga kalászos rendnek fordítják azt a félelmetesen fényes és éles, különös szerszámot.

II.

A vonat, a kétségbeesetten józan és lomha vicinális végső erőfeszítéssel szerencsésen becommogott a kis falusi állomás peronjára.

Az alföldi falvak népe előtt még mindig elsőrangú szenzáció a vonat. Vasárnap, vagy más ünnepi délutánokon a falu aprajánagyja a perronon vigyázza a vonatot. Bizonyos féltő tisztelettel és senttenkedő irigységgel méri végig az utasokat a peron népe s kiváltképp az elsőosztályú kocsi bársonyos világa felé röpködnek gyűlölködő, avagy ámuló tekintetek.

Nyári dologidő, meg hétköznap is lévén, ezuttal néptelen volt az állomás. A hivatalos személyek, a karszalagos altiszt, a petroleolámpákat törölgető munkás s a váltók előtt vörös lobogót lengető pályáőr automatikus pedantériával végezték naqi robotjukat. A tikkadt levelű törpe platánok alatt három mezitlábos, szurtosképpü gyerek kapaszkodik egy munkásember zubbonyába,

ki egy dologtól elhuzott, vézna asszonyt vigasztalga.

Időnk volt bőven, mert a mozdonyt, vagy ahogy az alföldön hívják, a bikát, itatni vitték s a füledt kocsik utasai egyszerre el is lepték a kis pályaudvart. Zsufolva voltak a kocsik apró gyerekekkel, kiket ügybuzgó és lehetetlen szabásu császárkabátot viselő tanítóbácsik és komolyképpü tanítónénikék ép most kalauzoltak a megyei főváros, a híres alföldi metropolis nevezetességeinek, a különféle könyvtáraknak és gyűjteményeknek a megtekintésére.

A munkás ezenközben bucsuzkodott az asszonyától, meg a három szurtosképpü, mezitlábos gyerektől. És sétálván a peron kavicsos útján, egyszer-egyszer hallottam néhány mondatot, a szomorú, a bus párbeszédéből.

— Vagy igen, vagy sé gyün kend onnét vissza. Messzi van az az Amerika város. Tán a gránicon is tul... Gyevi Szabó János, mög Zajgó Balázs féllábukat hagyták oda, Szöglet Kis Pétörnek mög a karját tipta le a gép... magamér szót se vetnék, de mi lösz akkor ebből a három rongyosbul?...

— Tudod, hogy itt mér nincs maradásunk... Kiüldöz a főbíró a harmadik vármegyéből is... A dolgomér talán majd ott mögböcsülnek... Azután majd kigyüttök utánam, ha mögy valahogy a sorom...

— Hátha mögkérné kend a főbíró

urat... Hisz neki is van csalágygya.. embör tán ü is?...

— Mán hogy én... én... én kérem mög azt az embört?... Aki zsandárlovak előtt hajtott végig a falu csufján... azért, mert kimertem nyitni a számat; mert jajgattam, mikor a bürömet nyuzták: mert möghallgattam én is azt a pesti urat, aki hogy szavaltjában úgy léfestötte a szögény embör dolgát, mög a főbíró urat... Sasé kéröm én mög anyjuk... ha égy falat könyerem sé lösz különben. Azután mög... nézzed csak... mondott az a pesti ur sok igazat... Sokáig így nem möhet a világ sorsa. Hogy csak mi huzzuk az igát, mi görnyedjünk, mi verejtéközzünk, mi a milliók és mindig csak mások arassanak... A kölykeink rongyosak, buták és éhessek. Ha panaszra mögyünk, órákon át kuncsoroghatunk a hivatalbéli urak ajtai előtt s ha elébük kerülünk, még a rövidebbet is huzzuk. Kipirongatnak bennünket. Az adóért a párnát kilicítálják a fejünk alól, a császárnak adják könyérkereső fiainkat és ha éccöréccör fölszakad az embörbül a keserűség, oszt valamiképp hangosabban gondolkozik, mint ahogy illik az égy szögény, célszörü paraszthon, a nyakunkra uszitják a szolgabíró, oszt a zsandárlovak elé kerülünk...

Az asszony, a lecsigázott, vékony parasztasszony lehorgasztott fővel hallgatta az indulatosan deklamáló embert. A mezitlábos,

alá sorakoztatni, mely alá ha eddig soha nem is, de most minden igaz hazafinak sorakozni kell. Csak tanulságul egy régi adomát fogunk elmondani a csongrádi rabbinusról és annak hiveiről.

— Történt az eset akként, hogy a hitközségi tagok nemes felbuzdulással, nagylelkűen azt határozták el, hogy szeretett papjuknak 10 éves papi jubiléiumára 180 itce bort fognak ajándékozni. Felállították tehát a nagy hordót a templom udvarán és kimondták, hogy másnap minden tag — 90 tag lévén — 2 itce bort öntsön a hordóba.

Az Itcig, a Samu, a Jakab és a többiek akként gondolkodtak hogy — ni-ni — *»az én két itce vizem meg se fog látszani a 180 itce bor között.«* Egymással ha titkukat nem is közölték, de teljes egyértelműleg vizet öntöttek bor helyett a hordóba!

Az összes csongrádi zsidóság ünnepélyes összejövetelén csapra verték a hordót, melyben viz volt bőven, de bor — *egy csep sem!*

Szépen kérjük azokat az urakat, kik azt mondják, két itce viz — pardon: *»egy kerület nem dönt!«* Nem úgy fognak-e járni, mint a csongrádi rabbinus?

Egy kerület igaz, hogy csak egy kerület, de sok egy kerületből áll Magyarország. Két itce viz, az csak viz és az marad, ha százszor 2 itcét öntenek egy rakásra.

Ne csaljuk egymást azzal, hogy úgy is jó lesz, ha én nem leszek ma-

rongyos gyerekek pedig egyre ráncigálták az apjuk zubonyát:

— Engöm is vigyón el é'csapám. . . .

— Inkább Miska maradjon itt é'dössel.

— Pista volt rossz. . . .

A bikát azonban már megitták. A gép kormos kéményéből pöfögve, lihegve tört fel a sötét, piszkos füst: a piros zászlós pályaudr már csóválta hatalmas jelvényét a váltó előtt s a folyondáros pályaház falán egyszerre csak élesen, türelmetlenül beregni kezdett a csengő. A kalauz beszállással türelmetlenkedett s a rosszul öltözött tanitóbácsik s a komolyképű tanitónénikék a helyzethez illő fontoskodással terelték a kocsikba a tudományszomjas kiránduló nyáját.

A munkás megölelte az asszonyát s amíg a barna, kemény, vasfejú ember, az asszony sebesen gördülő forró könnyeit csókjaival szárította föl s amíg a három rongyos, szurtos gyerek jajgatva, bögve szorongatta a bucsuzó ember kérges jobbját, — azoközben a császárkabátos tanitóbácsik és komoly arcú tanitónénik is szerencsésen elraktározták a kiránduló ifjúságot s mint ilyenkor szokás, a derék tanitóbácsik és élemedett tanitónénik, no meg gondtalan, vig, pajkos gyereksereg, a körülményekhez valóban méltó szimfoniával gyújtottak rá az ünnepi dalra s medindulván a vonat, már ritka buzgósággal s egy fél hanggal következetesen felül harsogták, hogy:

... *Itt él-nedél-nedhal-nod kell. . .*

Lomhán, fujva, prüszkölve indult meg a vonat. . . Kavargó, fojtó, szennyes füst szállt fel a gép kéményéből s mint sötét, szomorú gyászfényt huzódott a robogó kocsik után. . . A kis, falusi pályaudvar kavicsos perronjáról még akkor is lobogtatta valaki könyes kendőjét a robogó vonat után, midőn már a cammogó, lomha vicinális utolsó kocsiját is elnyelte a távol. . . És ezenközben a szomszéd kocsijai és vénjei még mindig harsogták, hogy:

— *Itt él-nedél-nedhal-nod kell!*

gyar, hanem legyen a másik az! Ha mindenki így gondolkozna, akkor a hordóba csak kiönteni való poshadt viz gyűlné egybe, akkor ez a nemzet nem érdemelné meg az életet.

Mithologia.

Hieronymi Károly a darabont miniszter nem úgy cselekedett, mint ahogy a többi képviselők szoktak, hogy kiálnak a piacra és elveik hangoztatásával hódítják meg a választóikat. Sokkal könnyebben jutott Hieronymi az iglói mandátumhoz. Ugy látszik tanult mithológiát. És Jupiterként *aranyesőben* jelent meg az iglói választók előtt. És sajnos, hogy rajta nem teljesült be a régi közmondás, hogy: „Amit szabad Jupiternek, nem szabad az ... nek.“

Egy hét a politikában.

Belföld.

A hét legnevezetesebb eseménye az iglói választás. A tótocskák és a német hazafiak megválasztották „*egyhangulag*“ 400.000 korona, két század katonaság és sok és igen sok csendőr aszisztálása mellett Hieronymi darabont minisztert. A Khuen párt és kormány diadal mámorban uszik, mert azt hiszi, azt reméli, hogy ez a választás döntő befolyást fog gyakorolni a legközelebb megtartandó általános választásokra.

Tagadhatatlan az, hogy ez a választás, ha egyébként nem is, annyiban érdekes, hogy megismertetett bennünket a kormány választási fegyvereivel, melyben a főszerepet játsza az itatás, etetés és megvesztegetésen túl a fegyveres hatalom terrorizmusa.

Egyhangu választás 250–300 szuronnal ékesített Manlicher *ismétlő* fegyverek fedezete alatt.

Programot ugyan nem adott a volt jelölt és ma már megválasztott képviselője Iglónak, de hisz nem adott az a kormány sem, melynek ő egyik minisztere. Azonban még is megválasztották, mert — miniszter. Mint ahogyan megválasztanák ma Iglón, bárkit a — ki miniszter.

Ez korántsem bizonyítja azt, hogy akár a magyar nemzetben, vagy a népesség bármely más részében akadna valaki, aki a jelenlegi kormány programjával — lévén, az eddig teljesen a homályban, bárhol azzal egyetértene. Egybenértenek ők egyet: a politikai erkölcstelenségben!

Amilyen az ember — olyan — a mise. Amilyen even van a kormány, olyan a jelölt és olyanok a választók is.

Nem is volt soha és nem is lesz olyan miniszter, akit Iglón

meg ne választanának, — tekintet nélkül arra, hogy van-e, avagy milyen a programja.

No, de hát hiszen ott fent nem magyarok választottak. Ha megkivánható lenne is az, hogy ők is, ha nem is tartoznak a magyar fajhoz, de magyar polgárok, együtt érezzenek a magyar nemzettel, mégis volt már reá eset és példa arra, hogy idegen ajku polgártársaink megfélemeztek a haza és a magyar nemzet iránt tartozó kötelességükről.

Az általános választások alkalmával nem csak a tótocskák, nemcsak a németek, hanem a magyarok is fognak választani. Ekkor majd ki fog tűnni az, hogy itt a *pénznek*, nem lesz annyi ereje a *tegyvereknek* annyi hatalma, hogy a magyar népet megvesztegessék, vagy megfélemlíteni képesek legyenek. Itt a Nagymagyaralföldön kapnak majd a császári szolgák feleletet arra, hogy szabad-e lehet-e a magyarnemzet többségének akaratára ellen törvénytelen eszközök igénybevételével a nemzet jogos igényei és vágyai letörésének szándékával kormányt alakítani és uralkodni.

A Khuen kormány nemcsak törvénytelen, de idétlen született is. Napjai meg vannak számlálva és erőlködéseit nem tekinthetjük egyébnek, mint az idétlen születettek pipiskedő nagyzási hóbortjának.

A magyar nemzet nyugodt méltóságával, törvényeket tisztelő módon, de szilárd és erős akarattal ismét teljes egészében a függetlenségi eszmék kitartó harcosának fog bizonyulni és szavazatát egyetlen magyar ember sem fogja a császár küldönceire leadni.

A hét politikai eseményeit még az is tarkította, hogy a Khuenék által tervezett új pártalakulási cél első hírének szelére, az Andrássy Gyula gróf alkotmány pártja fel akar oszlani. Sajnos, nem azért, hogy talán a magyar nemzeti ügyek védelmében ha kell még — — szükködjön is, dehogy! Csak azért, hogy a tagok szabad elhatározásuk urai lehessenek, beléphessenek az ujonan alakítandó, ez ideig még név és program nélküli „*zsirosfázék pártba*.“

Lesz új párt az bizonyos, de a vezetők se nevet, se programot nem tudnak találni. A jövő hét elején alakul ugyancsak meg ez a név és program nélküli párt, de tagjai már sokan vannak. Tagja eddig és lesz ezután mindenki, ki hivatalos kitüntetést és különféle anyagi hasznokat remél és vár. Tekintet nélkül a név és programra.

Csongrád vármegye volt főispánja és volt földmívelési minisztere Tallián Béla az első országgyűlési képviselő, aki volt oly bátor és merész, hogy belépett egy új pártba, amely még nem is létezik.

Megemlítendőnek tartjuk még báró Prónay Dezső főrendiházi tag,

a 48-as függetlenségi eszmék rendithetetlen bajnokának azon dicséretes igyekezetét, amellyel a 48-as pártok egyesítésének munkáján fáradozik. Az egész magyar nemzet óhajtásának felel meg *Pronay* báró. Adja a Magyarok Istene, hogy fáradozását siker koronázza.

Külföld.

Angolok Indiában. Sokszor azt hiszik egyes vulkánokról, melyek egy ideig nem működtek, hogy kialudtak. Így van ez a nemzetek életében is. Az indiai hindukról is azt hitte az egész világ, hogy mint nemzet letűntek az élet szinpadáról, hogy megtörte őket a századok óta tartó rabszolgaság. De ez a nép reácáfolta erre a hitre, mert mint a századok óta alvó vulkán megmozdult, hogy szabadságát kivívja. Az angolok megakadályozzák ugyan minden fegyver bevitelét Indiába, hogy a nép nem képes nyílt harcba bocsátkozni ellenfeleivel. De mind hiába, mert ahol a szabadság tüze egyszer lángra gyuladt, azt többé eloltani nem lehet. Hiába végezték ki az angolok azt a hindu diákokat ki hazájának egyik zsarnokát megölte. A szabadság fáján a kiontott vértől új virágok nyílnak. És elfog jönni nemsokára az az idő, hogy a zsarnokság meghátrálva egy szabadságért küzdő nép előtt, csúfosan fognak az angolok Indiából kitakarodni.

Uj krétai háború. Az ifju török forradalom alatt nagyon el volt foglalva Görögország és így elkésett az osztozkodástól, amit most akar helyreállítani. A görögök anek talni akarják Krétát. Azonban az ifju törökök erősen kikelnek országuk bárminemű megcsonkítása ellen és fegyverkeznek arra az esetre, ha a görögök az Athénbe összehívandó nemzetgyűlésre a krétai görögöket is meghívják. Ez nem volna egyéb mint Krétának Görögország által való annektálását. Eg, lobog újra a tűz a Balkánon. Bulgária is háborúra készül Törökország ellen.

Megmozdult a 48-as párt!

A szegvári választó kerület 48-as és függetlenségi érzelmű polgárai végre felébredtek hosszan tartó álmukból!

Ébredésük első jele is már a haza szabadsága és a függetlenségi eszméjének tett nagy szolgálat volt. Egymást lelkesítve, végre elhatározták, hogy a 48-as pártot a kerületben újra szervezik, harcképessé teszik, hogy a jövőndő választáskor a győzelem biztos reményében indulhassanak a harcba.

Ki lett adva a jelszó: vissza kell hódítani ezen ősz kerületet *Kossuth* Lajos zászlaja alá!

Lelkes pártgyűlések tartottak Mindszentén, Csanyteleken és Szeg-

váron és mindezen helyeken egyhangu lelkesedéssel mondták ki halározatként, hogy: *a magyar nemzet igazaiért megküzdendő harcba a Kossuth párt zászlaja alatt fognak indulni!*

Üdvözljük a szegvári választó kerület 48-as függetlenségi polgárait ezen hazafias elhatározásukért!

Többször tartott gyűléseken folytattak eszmecserét azon fontos kérdésben, hogy valjon ki legyen az az egyén, kinek nevét a párt zászlajára írva, azzal harcba indulhassanak.

Ezen kérdés megvitatása céljából — minden nagyobb előkészületek és meghívások nélkül, hanem csak az igaz lelkesedés és hazaszeretet által indítva — Mindszentén f. hó 6-án, vasárnap délután kerületi pártértekezletet tartottak, a melyen résztvettek Csanytelek, Tömörkény és Szegvár községek is igen számos kiküldöttekkel.

A pártgyűlés egyhangu lelkesedéssel *Dr. Füredi* Ferenc szolnoki ügyvédet, a 48-as párt törhetetlen bajnokát a szegvári választókerület 48-as képviselőjelöltjévé kiáltotta ki. A lelkesedés hevében minden előzetes készülődés nélkül az értekezlet a maga kebeléből kiküldött 24 tag a jelöltnék azonnal való meglatogatását határozta el és az értekezletből azonnal a vonalhoz indultak és Szolnokba utaztak.

Hétfőn reggel, f. hó 7-én, *Palásthy* Antal csanyteleki főbíró vezetése alatt kereste fel a küldöttség *Dr. Füredi* Ferenc urat és felkérték a jelölés elfogadására. *Palásthy* bíró beszédje után a községek nevében beszélt Mindszentről: *Korom* Gáspár, Csanytelekről: *Boros* Mihály pártelnök.

A küldöttség tagjai voltak: *Palásthy* Antal községi főbíró, *Boros* Mihály községi képviselő, a 48-as párt elnöke, *Locskay* Balázs községi másodbíró, 48-as körü elnök, *Sipka* Ferenc esküdt, *Locskai* Márton községi képviselő, *Vince* János gazdálkodó, *Bálint* Mihály községi képviselő, *Lackó* István községi képviselő, *Lackó* Gergely községi képviselő (Csanytelekről), *Korom* Gáspár községi képviselő, *Diamant* Manó lapszerkesztő, *Polyák* Péter vendéglős, *Gyovai* Bernát, *Nepper* Lajos, *Gyovai* Péter, *Szabó* Mihály, *Schmid* József községi képviselők, *Gál* Mihály gazdálkodó (Mindszent), *Sinka* István földbirtokos, *Szücs* József iparos, *Bagi* János kerékgyártó, *Heray* Sándor vendéglős és *Katona* József küldöttségi tagok.

Dr. Füredi Ferenc kijelentette, hogy a jelölést elfogadja a *Kossuth* párt elvei alapján. Röviden jelezte programját mely teljesen azonos a kerslet 48-as függetlenségi párt elveivel. Kijelentette még, hogy ő az országos ügyeken kívül foglalkozni fog megválasztása esetén, a kerület és községei ügyeivel is. Minden idejét a kerület érdekeinek előmozdítására fogja fordítani, ben-

ne még az egyesek is támogató jó barátot fognak találni.

Dr. Füredi nagy tudása és megnyerő modorával teljesen meghódította a küldöttség tagjait.

Kossuth Ferenc pártvezérhez Budapestre a küldöttség a következő sürgönyt intézte:

„A szegvári kerület küldöttsége ma szolnokon tisztelgett *Füredi* Ferenc dr. ügyvédnél, hogy neki a kerület függetlenségi és 48-as képviselő-jelöltséget felajánlja. *Füredi* Ferenc dr. ur oly kikötéssel vállalta el a jelölést, hogy a zászlót Nagyméltóságod nevével visszük győzelemre. Örömmel ragadjuk meg ezt az alkalmat, hogy erről Nagyméltóságodat értesítve, *törhetetlen hűségünk*ről *biztosítsuk*“. (Aláírások.)

A sürgönyre *Füredi* Ferenc dr. *Kossuth* Ferenc től a következő sürgöny választ kaptak:

„Szegvári jelöltetését pártunk programja alapján örömmel vettem tudomásul és a kerület vezetőit értesítettem. Pártunk központja *Önt erkölcsileg támogatja*.“

Kossuth.

A kerület vezetői községenként a következő sürgönyt kapták:

„Örömmel vettem értesüléseket, hogy pártom zászlójával mennek küzdelembe, mely egyedül áll meg a függetlenségi elvek mellett, úgy hogy magyaros szilárdsággal, belátással párosulva, nagy bajokba ne sodorja hazánkat. *Dr. Füredi* Ferencet, pártunk kültagját hazafiságáról jól ismervén és győzelmét örömmel láttnám.“

Kossuth.

Mint e sürgönyből is kitetszik, a szegvári kerület jól választotta meg emberét. A kerület 48-as függetlenségi pártjának tehát *Dr. Füredi* Ferenc a központ által is elismert és ajánlott hivatalos jelöltje.

HIREK.

— **Személyi hir.** Mint bennünket értesíttenek *Dr. Füredi* Ferenc a szegvári 48-as *Kossuth*-párt jelöltje a jövő hét folyamán ismerkedés céljából a kerületbe fog jönni.

— **Halálozás.** Mély részvétellel értesülünk arról a csapásról, mely a »Szentesi Lap« főszerkesztőjét, *Sima* Lászlót kedves anyjának özv. *Sima* Ferencnének elhunytával ért. Ha ugyan lehet egy szerető anya elvesztésének fájdalmán a részvétellel könnyíteni, úgy arra kérjük *Sima* Lászlót, hogy találjon vigaszt számos barátainak őszinte részvételében.

— **Műkedvelői előadás Szegváron.** A szegvári katolikus körben az ottani műkedvelők *andrényi Sztankó* Albert rk,

hitoktató rendezése mellett előadták »A falu rosszat«, még pedig az elmúlt héten háromszor. Február 5, 6 és 8-án. Tekintettel arra, hogy az előadások tiszta jövedelmét a szegények kenyere javára fordították, az előadások anyagilag is sikert eredményeztek.

— A szegvári tantestület minden vasárnap délután rendez előadást a felnőttek részére. Eddig *Mattyasovszky* igazgató a történelemből, *Farkas Gyula* a földrengésekről tartottak igen sikerült előadást. Felolvasást tartott *Staner József*. A legközelebbi előadó *Orbán Béla* lesz. Az előadásokat igen sokan látogatják.

— Gőzmalmi szerencsétlenség. Megírtuk múlt számunkban azt a megrendítő esetet, mely *Gémes Gyula* polgártársunkat és családját fiának elvesztésével érte. Mint most értesülünk a hatósági vizsgálat megállapította, hogy a szerencsétlenségért felelősség senkit sem terhel, azt csak a szerencsétlenül járt fiu maga idézte elő.

— Multság. F. hó 7-én a csanyteleki hölgyek, őnagysága özv. Domján Józsné. özv. Kökényesdi Pap Ödönné és dr. Benedek Józsefné urnők védnöksége alatt, a csanyteleki róm. kat. egyet helyiségében kitűnően sikerült kabaréestélyt rendeztek táncmulatsággal összekötve. A rendezőség volt: Dozsáné Mariska elnök, Dudásné Margitka pénztáros, Kökényesdi Pap Baba jegyző, Királyné Etelka ellenőr és Kompáryné Juliska ellenőr. Kiket a legnagyobb elismerés illet meg, mert páratlan tevékenységökkel oly erkölcsi és anyagi sikert arattak, melyhez hasonló alig volt még községünkben. Voltak vendégeink: Szentesről, Hódmezővásárhelyről, Mindszentről, Tömörkényről és Felgyőről, kik mindannyian maradandó, kedves emlékekkel tértek vissza otthonukra azon reményben, hogy még többször is óhajtanak részt venni nálunk ilyen valóban nemes célu mulatságban. A tiszta jövedelem 143 korona volt, mit a rendezőség felerészben a csanyteleki rk. egyet javára, fele részben pedig a Gyermek Védő Egyesület részére juttatott. A kath. Egyet Elnöksége, valamint tiszti kara e helyen nyilvánítja az igen tisztelt rendező urnőknek forró köszönetét a valóban önzetlen működésükért és óhajta, hogy még többször részeltessék közönségünket ilyen nemes és kedélyes mulatságban.

— Cimbalmozók szíves figyelmébe ajánlom az üzletben raktáron található *Schunda-féle cimbalomhurokat*. — Gazdag raktár cimbalomiskólákból, nemkülönben a legújabb cimbalomra átírt zeneművekből. Szíves pártfogást kér *Unter Müller Ernő* könyvkereskedése Szentesen (Petőfi szálló épületében.)

— Választási mozgalmak. Mint Hódmezővásárhelyről jelentik *Endrey Gyula* Hódmezővásárhely köztisztvisletben álló országgyűlési képviselője nem hajlandó újra mandátumot vállalni. Ha *Endrey* fel is lép, több ellenjelöltje lesz. *Vetó Lajos* gazda párti programmal

lép fel. Emlégetik még *Kun Bélát*, kit a Justh párti, és *Návay Jenőt* kit a 67-es választók támogatnak.

— Halálozás. Szentes városnak gyásza van. Elhunyt egyik jótékonyágáról ismert tekintélyes polgára: *Szürszabó Nagy Imre*. A temetése szombaton d. e. 10 órakor ment végbe. A temetésen megjelentek Szentes város és Csongrád megye főbb tisztviselői. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki:

«Alulírottak úgy a maguk, mint a nagyszámú rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvvel jelentik, hogy a felejtethetlen jó apa, testvér, illetve rokon *Szürszabó Nagy Imre* megyei és városi képviselő tagnak folyó hó 10-én reggel 6 órakor élete 82-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunylát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 12-én d. e. 10 órakor fog a I. ker. Bartha János-utca 20 számú gyászházatól, a református egyház szertartásai szerint, a közéletmetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Áldás és béke porai felett!»

— A Haverda-ügy. Egy hét óta tart a Haverda ügy izgalmas tárgyalása, mely ha bár bővelkedik is pikáns részletekkel, az egész bűnügy nem emelkedne felül a hasonló sajnós, gyakran előforduló eseteknél, ha a gyilkos és bűnrészességgel vádolt egyének nem tartoznának az »uri« osztályhoz. Számos mentő és terhelő tanut hallgatott ki már a szegedi törvényszék ez ügyben. Mindezek között legnemesebben viselkedett *Jarmatcky*, a Haverda Mária elvált férje, ki vallomásában védeni akarta azt a nőt, ki ellene oly sokat vétett. Egyebekben a tárgyalás folyamán igen kevés terhelő adatok merültek fel a Mariska ellen és így felmentése igen valószínű.

— Beszámoló. *Báró Bánffy Dezső* Szeged első kerületének ujpárti képviselője nem mint előre hirdette volt ma, hanem a jövő vasárnap azaz 20-án tartja beszámolóját Szegeden.

— Véres farsang. Csongrádon hagyó kedden farsangi álarcos alakok jártak a nép között. Délután ött óra tájban, amikor már alkonyodni kezdett, az álarcosok inzultálni kezdték a járókelőket. Többek közt egy Csuros István nevű legény egymásután osztogatta a pofonokat Hevesi Istváné fiának, a kinek az anyja kelt védelmére. Csuros erre az anyjára támadt és botját úgy vágta fejbe, hogy a szerencsétlen asszony holtan terült el a földön. Viszonzásul *Kocsis István*, egy harminchat éves családos ember több társával együtt össze szurkálta Csuros két testvérét. A tetteseket *Deszpoth csendőrőrmester* kinyomozta. Csuros Istvánt és *Kocsis Istvánt* a szegedi ügyészségre kísérik.

— A kivándorlók és az ügynök. A szegedi rendőrség kedden a Szeged-Rókus vasuti állomáson letartóztatta *Maris Zakariást*, aki tizenkét katonasor előtt álló legényt akart kijuttatni Amerikába. *Maris* a Békéscsaba felől jövő vonattal érkezett a tizenkét legénnyel Szegedre és amikor a rendőrség igazo-

lásra szállította fel, azt mondta, hogy munkásokat szállít Zágrába. A munkások kihalgatásuk alkalmával ellentmondásokba keveredtek és csakhamar kitűnt, hogy *Maris* Amerikába akarta kicsábítani az utlevél nélkül levő munkásokat, akiknek ravaszágából Zágráig váltott jegyet. Kitűnt továbbá az is, hogy hasonló cselekményt már két ízben követett el és minden egyes kiszállított ember után negyven korona jutalomban részesül egy olyan kivándorlási ügynöki cég révén, amelynek erre a célra nincs is belügyminiszteri engedélye. *Maris* összeszedte a munkások pénzét 3300 koronát, úgy, hogy mindegyik munkásnál csak harminc korona maradt. Érdekes, hogy a kivándorlók beismerték, hogy Aradon vásároltak valamennyien munkásruhát és ott cserélték ki parasztöltözetüket, hogy biztonságosabb lehessenek a fölfedezés veszélye ellen. *Maris* *Zakariást* a rendőrség átadta a királyi ügyészségnek, a tizenkét munkást pedig *Kujed aradmegyei* községbe toloncolják vissza, ahol eljárást indítanak ellenük.

— A francia árvízkarosultak segítése. A magyar szentkorona országai vörös kereszt egyesületének központi igazgatósága legutóbb megtartott ülésében gr. Csekonics Endre elnök indítványára elhatározta, hogy a párizsi és franciaországi árvízkarosultak javára 1000 frankot adományoz. Az összeget a francia vöröskereszt egyesület elnökségének küldik, be azzal a kérelemmel, hogy az összeget olyan vörös kereszt egyesületi tagok között ossza ki, akik az árvíz folytán nyomorba jätottak és pillanatnyi segítségre szorulnak.

— Éhinség a hajduságban. Hajduböszörményből jelentik: A dusan termő Hajduság közepén éhinség pusztult és pedig Balmazújvároson, amelynek óriási kiterjedésű határa van, de ebből csak igen csekély rész jut a 13.000 főnyi lakosságnak. A többi Semsey-hitbizomány, mely négy-öt bérlő kezében van. Több száz lakos éhezik. A községi előljárárság segíti az éhezőket és megyszerte gyűjtenek számukra. A hatóság a kereskedelmi miniszterhez fordult, hogy a debrecen-egri törvényhatósági uton a félbehagyott földmunka folytatását rendelje el, hogy ezáltal a lakosság keresetbe jusson.

Ujságírás. Két vidéki ujságíró találkozik az utcán. Hosszasan elvitakoznak azon, hogy melyiknek a lapja jobb. A vita kezd már-már a tettelegességig fajulni. Mire az egyik egészen kihozva sodrából a következő szavakkal fejezi be a szenvedélyes vitát. Könnyű neked mert tartod magad a közmondáshoz, hogy: »Ne szólj igazat, nem török be a fejed.«

— Vásár. Kunszentmártonban ma 13-án van a vásár.

— Kitűnő jó homoki és fajborok, valamint törköly és barack pálinkák úgy kisebb, mint nagyobb mennyiségben a kisteleki bortermelőknél állandóan kaphatók. Bővebb felvilágosítással a kisteleki gazdasági egyesület elnöksége — a hol az eladó borok, pálinkákról, valamint gyümölcsfélékről állandó nyilvántartás vezetettik — készséggel szolgál.

— **Bankett.** A farsang rövidsége miatt átjött a hőjbe. Ma este Zántó Kálmán vendéglőjében halvacSORA lesz. A kibocsájtott iveket igen sokan aláírták.

— **A tavaszi haszonállat-összeírás.** A földművelésügyi miniszter körrendelet intézett valamennyi törvényhatóságához, melyben elrendeli a tavaszi állatösszeírást. A rendelet közérdekű, gazdákat érdeklő rendelkezéseit a következőkben közlik: Minden haszonállatot és pedig szarvasmarhát, lovat, sertést, juhot és kecskét a legelőre kihajtás előtt, de legkésőbb március hónap végéig, az állategészségügyi vizsgálatnál kapcsolatban faj, kor és ivar szerint össze kell írni. Körültekintő gonddal eszközözendő az állatösszeírás a tanyákon, kapcsolt pusztákon és uradalmakban. Utasította a miniszter az állami állatorvosokat, valamint a helyhatósági állatorvosokat, hogy a haszonállatösszeírást ellenőrizzék. Az állatösszeírás adatait járásokban a főszolgabíró gyűjti össze és április 15-ig az alispánhoz terjeszti be. Május elsején az egész anyagot fel kell terjeszteni a miniszterhez. Kivételesek a magas, havasi fekvésű községek, ahol az állatösszeírás adatainak számbavétele és felküldése május 15-ig használható.

— **Véres verekedés.** Nyarika és Szeri több társukkal, hogy a farsangot méltóképpen befejezzék, hétfőn, farsang másnapján, Gyovai István vendéglőjében meglesték Kunszabó Józsefet. Délután Kunszabó arra haladt egy lakodalmas társasággal midőn a legények neki rohantak, ki bottal, ki bicskával. Kunszabón több szurást ejtettek, a fülét úgy megvágták, hogy csak a bőr tartotta fent. A sebesültet Dr. Szobl Lipót kötözte be. A verekedő legények pedig, mint akik dolgukat jól végezték, szépen odább sétáltak. A verekedő legények ellen a csendőrség megindította a vizsgálatot.

Közigazgatás.

Közyűlés Szentesen.

F. hó 7-én hétfőn, a tulakurcai közgyűlési teremben tartotta meg Szentes város rendes havi közgyűlését.

A közgyűlésen az érdeklődés Szánthó Lajos dr. fölfüggesztett árvaszéki jegyző állásának betöltése iránt nyilvánult meg.

A választást megelőzőleg bejelentette a tanács, hogy Szentes városára nézve az új adótörvény a házosztályadókulcsan nem változtatott, a házbéradó azonban $\frac{2}{10}$ százalékkal emelte.

A választáson leadott összesen 163 szavazat. Ebből kapott Kiss Béla dr. 75, Négyessy Imre dr. 74, Berényi Antal pedig 14 szavazatot. Kiss Béla tehát egy szavazattal lett megválasztva. A helyettes városi ügyész törvényellenesnek mondta a választást és bejelentette a fölebbezést, mert úgy Kiss Béla dr., mint Berényi Antal leszavaztak önmagukra. Dacára ezen óvásnak, Kiss Béla a közgyűlés előtt letette a hivatalos esküt.

Jegyzőválasztás Kisteleken.

A nemrég elhunyt Tolnaffy Béla adóügyi jegyző helyére a választást Gyárfás Géza járási főszolgabíró február 5-ére tűzte ki. A megüresedett állásra tíz jelölt pályázott. A választás csaknem egyhangunak mondható, amennyiben negyvenöt szavazat közül negyvenegy Delibók Antal okl. jegyző kapta, ki már négy év óta, mint segédjegyző, közmegelegedésre működik községünkben. A választás általános örömet keltett, mert a megválasztott, képzett, rokonszenves, megnyerő modoru fiatal jegyzőt mindenki szereti. Biztosan reméljük, hogy Delibók Antal méltó utódja lesz Tolnaffy Bélának s ő is mindenkor a község javán fog munkálkodni.

Makó ellenállása.

Lakatos Pál képviselő indítványt nyújtott be Makó városához, hogy tekintettel a Khuen-Héderváry kormány törvénytelen és inparlamentáris voltára, a város tiltsa meg alkalmazottainak az állami adók beszállítását a kir. adóhivatalba. A jelentkező fizetőktől el kell fogadni az adót, azonban pénzintézetbe kell beszállítani, nehogy a kormány azt felhasználhass. Az indítványt a legközelebbi rendes közgyűlés veszi tárgyalás alá.

Pest vármegye közgyűlése.

A politikai világ élénk érdeklődése között tartotta meg Pest vármegye rendkívüli közgyűlését. A közgyűlés kimondotta egyhangu határozattal, hogy a kormányt támogatásban nem részesíti, a tisztviselői kar alkotmányos érületében megbizik, de felhívja a vármegye alispánját, hogy fölmerülő esetekben a közgyűlést haladéktalanul összehívja. Pestvármegye közgyűlésének ezen igaz hazafiaságra valló határozatát örömmel vesszük tudomásul és reméljük, hogy a többi vármegyék sem maradnak hazafiságban Pest vármegye mögött. A javaslat mellett szép beszédet mondtak Kossuth Ferenc, Báro Prónay Dezső és Fazkas Ágoston alispán. Báro Podmanicky Géza a szabadelvűek nevében is az egyhangu határozathozatal kedvéért hozzájárult az indítványhoz.

Level a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Eddig azt tapasztaltam, hogy sz Önök lapja — ígéretéhez képest — hiven szolgálja a közérdeket az készlet arra, hogy kérjem az alábbi sorok szives közlésére.

Mindszenten ma még úgy szokás hirdetni, hogy a nyilvánosság előtt a tárgy minél inkább a homályban maradjon. Leginkább azonban a régen divó szokáshoz ragaszkodnak, a templom előtti publikáláshoz. Itt szolitanak fel bennünket arra, hogy menjünk erre, vagy amarra a gyűlésre, névestélyre, bankettre, avagy az előjáróság szokott módon kipublikáltatja hogy a sártól tisztítsuk meg a gyalogjárónkat. A tisztaság istápolását a modern világ ma már egyik fő kelléknek tartja. Természetes, hogy a mi előjárósá-

gunk is, ha *egyéb nem is, de „modern“* akar lenni.

Nem találok abban hibát, hogy a járdákkól a ser letisztíttassék, ahol járda van — de hisz különben sem tisztítják le. A hiba abban rejlik, hogy csak imitt-amott van járda.

Van itt nekünk Mindszenten egy járdaépítő bizottságunk, amely minden lehet csak modern nem. Ezen hibáján kívül még az a baja ennek a bizottságnak, hogy annyira elzárkózik a nyilvánosság elől, hogy létezéséről alig lehet tudni. Ugy látszik, hogy meghalt, mielőtt született volna.

A régebbi időben, — a bizottság halva születése előtt, — voltak legalább deszka árdáink, most ez sincs.

Nem tagadható, hogy egyes, kiváltásos helyeken már vannak téglá járdáink az egyik oldalon 64 cméter szélességben, mely nem elég arra, hogy a szembejövők egymást elkerülhessék. Természetes, hogy az egyik fél, a kevésbé tekintélyes egyén kénytelen kitérni és nyakig sárba gázolni.

Tellik itt mindenre pénz, csak arra nem, ami a közönség legvitálisabb érdeke. A mult közgyűlésen is reámutatott Korom Gáspár arra, hogy itt olyan vármegyei tisztviselőket, akiket otthonról a kellő napi-díjjakkal eresztettek el, itt mint a község vendégei szép sima pénzekbe szoktak kerülni, no de azért mindent azzal ütnek el, hogy: a község szegény.

Jellemzi előjáróságunkat, minden működésében a szakértelem hiánya.

Ha a mai 64 cméteres járdáinknál, csak az egyik oldalon lenne szegősor, akkor ugyanannyi téglából 70 cméter szélességű járda lett volna építhető és 100 cm-es szélességű járdánál a költség 30 százalékra emelkedett volna. Azonban ennél az ügynél takarékoskodni akartak, még pedig az ügy és a község kárára. Ha magasabb árakat számítottok is ki fog tűnni az, hogy a helyes eljárás az lenne, hogy a járdák *egy évben 100 centiméter szélességben* építtessenek ki.

Számításom alapjául fölvennék négyzetméterenként 25 darab téglát, mely ezenként, a helyszínre szállítva 50 koronába kerül, tehát négyzetméterenként 1 korona és 25 fillérbe. A homok egytizedrészt köb-méter 20 fillérbe és a munkadíj 40 fillérbe. Összesen: 1 korona 85 fillérbe, vagyis ha 20 méter hosszú utcavonalat vesszünk átlagos számítás alapjául, egy-egy háztulajdonosnak 27 koronájába kerülne a járdája. Ha a már szinte szokatlan legmagasabb 8 százalékos tőke és kamat törlesztést vennénk is fel, 20 éven át jutna egy háztulajdonosra 2 korona 96 fillér.

Van azonban községünkben egy alap ezen járdák fokozatos kiépítésére. Én azt az eszmét vetem fel, hogy ne fokozatosan, hanem *egyszerre* építtessenek azok ki és pedig akként, hogy járuljon az alap a költségekhez 50 százalékkal a háztulajdonosok ugyanannyival. Nem kétlem, hogy minden háztulajdonos szívesen fizeti évenként azt az 1 korona 40 fillért 100 centiméter szélességben és 20 méter hosszúságban.

Még ez a fizetendő összeg is kisebb lesz, ha figyelembe vesszük azt a körülményt, hogy a szükséges járadék 20 százaléka már be van építve. Természetesüliege ezek a háztulajdonosok is a reájuk eső arányban hozzájárulni tartoznak az alkalmas járda építéséhez. akkor a többi-

ekre csak 1 korona 18 fillér esne évenként. Hiszem, hogy ha az illető érdekelt felek tekintetbe veszik azt, hogy gyermekeik csak a sárba fullás veszélyével mehetnek iskolába és még sok egyebet, szívesen hozzájárulnak ezen esekély évi fizetéshez.

Azt hiszem, hogy ezen tervemet miképpen a községben a járdák *egyszerre* kiépíttessenek eléggé elfogadható módon szám adatokkal bebizonyítottam, arra kérem a mélyen tisztelt, eddig alig ismert járdabizottságot, legyen kegyes javaslatomat a község érdekében tanulmány tárgyává tenni és pedig mihamarább, annál is inkább, nehogy későn ébredvén fel, újra egy másik éven át legyen kénytelen Mindszent község adófizető népe a sártengerben evezni.

— Kérem szerkesztő urat is: legyen szíves a mi *modern* előjárásunkat néha néha úgy ebben, mint más ügyben is ébren tartani.

Egyebekben maradván atyafiságos üdvözléssel egy *Szakértő*

CSARNOK

Özv. Darvasiné és a fia.

Irta: Némegy Gyula dr.

(3-ik folytatás.)

Elváltak egymástól. Darvasi, mint, aki jól végezte dolgát, tovább ment sétálni. Végre egy padra leült, amelyről azt gondolta, hogy a Katóék ablakával van szemben és bámult maga elé konok áthatatossággal.

Addig ült ott, amíg az egész fürdőben elült a zaj. Kioltották a lámpákat. Csupán az egyes pavilonok lépcsőházaiban pislogott egynéhány petróleum lámpás. Nem hallatszott más, mint a fenyőerdők különös, a lombdőlőktől elütő zizegése. Vagy a mókusoknak időszerűtlen, családi perpatvarja, amit rendesen tompa zuhanás követett, mert a boldogtalan mókuspár egymás haján bucsuzkodva, könnyen elveszti az egyensúlyt.

Darvasy ilyenkor fel-fel rezzent elmélyedésből. Kizökkent gondolatainak szövevényes tusakodásából. Hej pedig, de alaposan összegubancolta a kis Kató gondolat és érzelmivilágát.

Kereste az ariadnafonalat, mely ebből a labirintusból kiszabadítaná, de hiába! Mindig csak odaért vissza, a központhoz, Katóhoz. A kivezető ut azonban seholy sem mutatkozott.

Felhevült képzeletében úgy látta, hogy be van zárva egy szövevényes kertbe. Amíg választottja esengve várja odakünn, addig ő lélekszakadva várja a menekvést, a kaput, mely megszabadítaná az elákozott helyről . . .

Szerette volna szétrombolni azt a börtönt, amelyet ágas-bogos gondolatai szöttek köréje, hogy a romokon keresztül bátran, minden nyűg nélkül magáévá tesse azt a leányt, akit úgy szeretett . . .

Egészen beleizzadt gyenge szervezete ezen elagóriába. A metaforák után a próza szokott következni. Darvasynál is ez általában, közös, délibábos képek után — a lelki élet mehanikus ritmusa folytán — a

való élethez jobban tapadó gondolatok következtek.

Maga előtt látta egész helyzetét. A doktorátusa megvolt. Abban a városban aljegyzősködött a bíróságnál, ahol özvegy édesanyja lakott, akit jó módban hagyott édesapja, ugyannyira, hogy egy nagyobb család is bőségesen megélhetett volna a vagyon jövődelméből. Nemcsak ő és édesanyja.

Nem lehetett hát panasza, ami a jómódot illeti. Annál több keserűséget kellett azonban elviselnie édesanyjának tulzottan ferde gondolkodásmódjától. Zsarnoka volt Darvasynak. Szeretete a maga boszontóan kicsinyeskedő tulzásaival, szinte nehézáromként nehezdedt életére. Étele, itala, fekvése, kelése, sétája, szórakozása, — mind édesanyjának szabályozása alá tartozott. Drákói fölényt gyakorol még azoknak kiválogatásánál is, akikkel a fia érintkezett.

A leányok teljesen ki voltak zárva szegény Darvasy társaságából. Az anyja felfogása szerint, azon az alapon, hogy a fia gyenge, beteges, tüdőbajra hajló. Nehogy a szerelem szenvedélye erőt vegyen fián, — kínai fallal védte ettől fiát. A szenvedély tudvalevőleg gyengíti a szervezetet . . .

Egészen gyámoltalanná, önállótlaná és képzelődővé tette fiát, aki bár eszes fiatalember volt, — még sem tudta magát kivonni a tulzott anyai szeretet édesen keserű terhe alól. Betegnek, gyöngének, a szerelemre, a házasságra alkalmatlannak találta magát . . .

Az elmúlt télen tüdőgyulladást kapott és emmiatt most itt van Margitházán. Az anyja elkísérte ide, de már a második napon el kellett utaznia, mert tudatták vele, hogy a gazdaságra felügyelő tanyása hirtelen meghalt és a cséplés is a nyakára jött . . . Három hét óta magában van. Jobban mondva, dehogyan magában . . . Egy nappal anyja elutazása után jöttek Katóék . . .

— Kató . . .

Ez a négy betű ragyogott most csak előtte . . . !

Édesanyja által badarul elferdített lelkének egész mohóságával vetette magát bele az érzelmek — előtte egészen új — folyamába. Pedig ennek az a tulajdonsága, hogy minél többet iszunk belőle, annál szomjasabbak leszünk. Olyan volt Darvasy, mint a sereülő gyermek, aki először cigarettázik. Jól esik neki. A büszkeség dagasztja. Az első öt-hat szippantást egészen a tüdejéből veszi és azután — rosszul lesz tőle . . .

Darvasy is rosszul lett. Ha ugyan rosszullétnek lehet nevezni azt, hogy meg akart kázasodni. Igen. Házasodni akart. Amíg ott ült a padon, a svájci lakkal szemben, — sem a betegség rémitő gondolatai, sem az édesanyja által belevert szokások fálánxa nem tudták visszazoritani ezt azt az elhatározását.

Még azt sem vette észre, hogy egészen beleizzadt a nagy lelki küzdelembe. Egy cseppet sem vette észre, hogy az a hűvös szellő, amely az északi hegyek orma felől áradt a völgybe, egészen átjárja gyöngye testét.

Végre mégis megborzongott és indulni akart a svejci-lak felé, amikor pianísszimó, hangfogóval játszva, felhangzott a dal:

— „Tul a Dunán Baranyában van egy kislány“ . . .

Ugy hangzott csak, mint suttogás, melyet töredezetten hord szerte a lanyha szellő.

Meggyorsította lépteit, s amikor a svájci-lak közelébe jutott, már szinte szaladt. Zilálló mellel kapaszkodott fel a lépcsőkön. Gyorsan kinyitotta szobája ajtaját és az ablakhoz rohant, hogy kitárja azt.

Ugy leizzadtan odaült az ablak mellett levő asztalához, lámpát gyújtott, elővett tintát, tollat levélpápirost és irt . . .

Édes jó anyám!

Bár tudom azt, hogy édes anyám nehezen kap izlésének megfelelő tanyást, — s tudom, hogy a cséplés és a magára hagyott gazdaság is sok gondot ad, — mégis arra kérem, hogy haladéktalanul jöjjön Margitházára, megkérni számomra azt, akit megszerettem. Megházasodom. Azt hiszem, hogy nem lesz ellene édesanyámnak kifogása. Hiszen már hallottam okos embertől is, hogy a házasság az egészséget rendbe hozza. Holnaputánra várom. Kezeit csókolja, szerető fia.

Borítottákba tette, lepecsételte, megcímezte, bélyeget ragasztott rá és hogy a kora reggeli postával elmenjen, leszaladt és beledobta a svájci-lak előtti postaszekrénybe.

Mikorra újra felért szobájába, a Kató kedvenc dalának végét éppen harmadszor játszotta a Rudi:

„Az a hir jár ő felőle, —

Másnak lett a szeretője . . .

Tul a Dunán, Baranyában,

Az a hir jár“ . . .

Elhallgatott a hegedű. Becsukta az ablakot s úgy érezte, hogy jól végezte a dolgát . . .

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Ó. Csanytelek. Beküldött hírekért fogadja köszönetünket. Lapokat küldeni fogjuk.

Sz. A. Köszönjük a beküldött kéziratot, de sajnos, tulszedés miatt a mostani számunkban nem közölhetjük. Legközelebb jönni fog. Várjuk az ígért kéziratokat.

M. M. Kistelek. Köszönjük szíves értesítését. Kérjük továbbra is szíves támogatását.

Építőknék

ajánljuk a logolcsóbb fedő anyagot **szines cementcserepet**, vízállatlan, hóbefúvás ellen védve. — Helyszínére szállítva olcsóbb mint bármely fedőanyag, Bővebb felvilágosítást ad a Csanyteleki cserépgyár, minták megtekinthetők **Lőrincz építőmesternél Mindszenten**

Értesítés.

Van szerencsénk a biztosító közönség tudomására adni, hogy mindszerenti képviselőtünket

Korom Lajos urnak

adtuk át és kérjük, hogy a jövőben minden biztosítási ügyben hozzáfordulni sziveskedjenek.

Tisztelettel

A bécsi biztosító társaság.

Értesítés.

Aki olcsóbb jelzalog kölcsönnel óhajtja kicserélni drága kamatu kölcsönét, az forduljon bizalommal ifj. Fazekas Antalhoz, aki bővebb felvilágosítást teljesen díjtalanul meg ad, Tóth József-utca 46. szám alatt a szegényemház épületébe Szentesen.

Ifj. Fazekas Antal.

Zongora hangolás.

Tisztelettel van szerencsém a zongora tulajdonosokat értesíteni, hogy három zongorának hangolása végett meghívásra már kiutazom.

Jelentkezni lehet a kiadóhivatalban.

Worácsek Vencel
zongora hangoló
Szeged.

Nagyobb bérlet kerestetik!

Kerestetik jobb minőségű 4-500 hold földből álló birtok bérbe. — Jelentkezéseket elfogad az „Alföldi Hirlap” kiadóhivatala Mindszenten.

Egy ügyes és jó fiút

keresek tanoncul jól menő forgalmas fűszer- és vegyes kereskedésbe. — Jelentkezhetni bármikor Magyar József kereskedésében Szegváron.

Az

Alföldi Hirlap

5000

példányban jelenik meg.

Hirdetések közlésére
a legcélszerűbb.

1848 eredeti angol, francia és amerikai toalett modelt közöl a Budapesti Bazár egy évfolyamában. Előfizetési ára: negyedévre 2 korona. Ingyen mutatószámot küld a Budapesti Bazár kiadóhivatala Budapest VIII Barro-s-utca 22 (Budapest Bazárház)

„A szövetkezésben rejlik az erő!”

Az Országos Központi Hitelszövetkezet

mindszerenti fiókja felhivja a közönséget ezen szövetkezetbe való belépésre.

A szövetkezetnek, mely működését az 1908-ik évi május 1-én 88 taggal kezdte meg, ma

411 tagot számlál 589 üzletrésszel.

Mindannyiánk anyagi java kívánja azt, hogy szövetkezetünkbe minél többen belépjenek. Egy üzletrésznek értéke 50 korona és ezen összeg 5 év alatt fizetendő be; ez hetenként is fizethető. — Kölcsönöket adunk tagoknak bélyegmentes kötvényekre kezesek mellett. Kötvényre első helyen való betáblázásra díjmentesen, tisztán 7% mellett. Elfogadunk heti betéteket 20 filléres alapon, mely heti betétre, ha már a 10 koronát eléri, 4% kamatot fizetünk.

Bővebb felvilágosítást nyújt a Lavicska-féle házban

az igazgatóság.

4% Olcsó pénz! 4%

Legkedvezőbb kölcsön! Legolcsóbb pénz!
Aki kölcsönt akar felvenni
vagy drága kamatú kölcsönét

4%-os kamatú

kölcsönrel óhajtja kicserélni
forduljon bizalommal hozzánk, hol

díjtalanul

közvetítjük. — Bővebb felvilágosítást teljesen díjmentesen ad

Löwy és Lengyel
Szentés

Báró Harucker-utca (uj csendőrlaktanya mellett) vagy lapunk kiadóhivatala Mindszenten.

4% Olcsó pénz! 4%

Rendkívüli kedvezmény

lapunk tisztelt előfizetőinek.

A mai súlyos gazdasági viszonyok között, midőn a családok körében a női toalett kérdése igen fontos szerepet játszik, azt hisszük, kedves szolgálatot teljesítünk lapunk t. előfizetőinek, midőn tudatjuk, hogy Magyarország legrégebb divatújságjával, a BUDAPESTI BAZÁR-ral oly egyezsége léptünk, hogy ezt a minden tekintetben magas színvonalon álló praktikus divatlapot t. előfizetőinknek kedvezményes áron, negyedévenként 1 korona 60 fillérért küldetjük.

A BUDAPESTI BAZÁR kitűnő szabásainak segélyével az összes nőöltözékek könnyen készíthetők el otthon házilag. A BUDAPESTI BAZÁR minden száma 60—70 párisi és londoni divatképet, kézimunka-ábrát, fehérkemű-modellt tartalmaz s A MI KEDVELÉSEINK címen egy teljes gyermekújságot is ad, melyben a divatos és szezonszerű gyermeköltözékeken kívül a mi kedveléseinket csengő-bongó versekkel és tanulságos mesékkal mulattatja. Nagy kézimunka- és szabásívén átlag 110—120 részlet-szabás-és kézimunkarajzot közöl, melyek magyarázata is oly világos és könnyű, hogy segélyével még a kevésbé gyakorlottak is maguk készíthetik el összes ruháikat. Gazdag szépirodalmi részében érdekes regényeket elbeszéléseket, tárcákat, novellákat és verseket közöl, míg a társalgó Szalonjában közérdekű kérdések megvitatására díjtalanul áll az előfizetők rendelkezésére.

Az előfizetés minden hó elsejétől kezdetét veheti s kérjük az előfizetési összeget lapunk kiadóhivatalába küldeni.

E kedvezményben csakis lapunk előfizetői részesülnek.

Hirdetmény.

Az „**Alföldi Hirlap**“ ezen száma is 5000 példányban dús terjedelemben jelent meg. — Ugyan ilyen számban és terjedelemben fog az egész február hóban megjelenni.

Az „**Alföldi Hirlap**“ az egész magyar alföldön a közönség minden rétegében el van terjedve, tehát hirdetésekre a vidéki lapok közül, legjobban ajánlható.

A magyar ipar és kereskedelem érdeke, hogy kövesse a művelt külföld példáját.

Forduljunk a reklámhoz és hirdessünk!

Hirdetési árainkat a lehető legolcsóbbra szabtuk azért is, hogy módot nyujtsunk kereskedőink és iparosainknak arra, hogy minél sűrűbben hirdethessék ipari cikkeit, hogy minél inkább kiszoríthassuk az osztrák és a külföldi árúk és cikkeket a magyar piacról.

Hogy a pénzünkkel ne a külföldet gazdagítsuk, hanem a magyar ipar és kereskedelem emelésével azt itthon tarthassuk az egyedüli út, mód és eszköz az, hogy:

Hirdessünk!

Erre a célra legalkalmasabb az „**Alföldi Hirlap**“!

Kérjük még a hazafias magyar közönséget arra is, hogy támogassa lapunkat anyagilag azzal, hogy arra negyed évenként 2 koronájával előfizessen.

Az „**Alföldi Hirlap**“ bővebb terjedelemben jelenik meg hetenként, mint bármely más vidéki lap.

Munkatársakul sikerült megnyernünk több neves előkelő és jó tollú országgyűlési képviselőt és az alföld legkiválóbb egyéniségeit.

Az „**Alföldi Hirlap**“ nem helyi lap, hanem a magyar alföld lapja. Ez okból az alföld összes község és városaiban vannak és lesznek levelezőink, kik bennünket az ottani eseményekről és közügyi dolgokról értesíteni fognak.

Az „**Alföldi Hirlap**“ az országos politikai küzdelmeken felül, küzdeni fog az alföldi vármegyék, város és községek helyi érdekeiért és annak, mindenkor igaz és hű szószólója fog lenni.

Mindanyiónk, a közügyek, a nagyközönség érdeke az, hogy lapunk fenállása biztosíttassék.

Bizunk a hazafias közönség támogatásában!

A kiadóhivatal